

Publicerad 2008-02-15 16:39 av Robert W
revolution 1.2

det växer gula frön
i dina mungipor

chronos välver sin båge
över dina läppar
tvingar dem neråt

alla ord som lämnar där
som bleknar

blir fadd eftersmak

och där huden öppnas
tittar ögonen fram

din tunga som vänder sig
en svart orm
i din gom
trycker mot dina tänder
filar ner ditt bett

det var en torsdag det började

alla dessa skrikande fåglar

och ett stycke musik

vackrare än något
du nånsin hört

det var då pojken gjorde en

disappearing act
reste sig
lämnade dig

hans torkade säd på kudden
hans döda cigaretter i askkoppen

hans hår i handfatet
de gula ringarna i toalettstolen

under en blöt handduk
sprang silverfiskar,
hans barn, efterlämningar
i ditt minnes livmoder

när du skär dig
blöder du cocacola på mattan

och du kan
gömma dig
bakom breda axlar,
en spänd nacke

och någon annans svett
droppandes
på dina styva bröstvårtor

men efteråt
står du naken framför spegeln
som om du precis blommat ut
från din fars kuk

en magnolia i all sin prakt
som putsar sina blad

tro mig,
revolutionen kommer

ditt kön ska bli allmängiltigt

ditt verk erkännas

and the revolution
will be televised
in technicolor

till tonerna av fåglar som skriker

till tonerna av gråtande män
som ber om förlåtelse

för våldtäkterna

för förudmjukelsen
de utsatt dig för

för äggen de lagt i din mun
som kläcks och
rinner nerför din haka
varmt, trögt

som sperma
du inte lyckats svälja

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Robert W med Poeter.se id #9735 innehar upphovsrätten